

El fracàs del comunisme

Va a passos agegantats al fracàs el comunisme de Rússia. Si Lenin tornés al món, s'adonaria ben palesament que l'actual organització russa, davant del comunisme pur que ell predicava, és un mite.

Stalin, hem vist ja que s'ha vist obligat moltes vegades a claudicar, enfront les realitats; no tot és profetitzar en teories i descripcions; es té de fer quelcom més real que les teories i els doctrinarismes. És molt fàcil dir des d'un auditori:

Anem a arreconar el règim capitalistai a implantar un altre sistema econòmic que sigui més just. Amb això ens trobem en la seva realitat, que en considerar-lo més equitatiu i just, no s'adapta, per una altra banda, a les necessitats de la vida. Els homes de la Rússia soviètica han volgut fer, com diríem, un assaig del comunisme, però s'han trobat que, com és lògic, els russos també són de carn i ossos, com tots els altres homes dels demés països del món. Si els homes de Rússia no haguessin estat com tots els altres, vull dir que s'adaptessin fàcilment a la nova estructuració de la societat, això hauria estat possible; però això si abans s'hagués pogut crear uns altres homes per a aconseguir fer aquesta transformació i d'aquesta manera no seria difícil aconseguir la seva consolidació.

A Rússia s'ha publicat un decret que autoritza la possessió individual de petites hortes, en lloc de les hortes col·lectives, i aquestes darreres eren les que fins fa poc sols eren autoritzades. Això de les hortes col·lectives, era que deu o dotze obrers podien tenir una horta, però un home sol no, per a conrear-la.

Sembla que això no té importància, però al contrari, té una gran importància, i afecta d'una gran manera aquest decret el fracàs del comunisme, puix que abans d'aquest decret no es reconeixia la propietat individual, i ara s'han vist obligats per les circumstàncies a acceptar-ho.

Crec jo que mai es pot pendre amb tot afany i que el seu esforç sigui d'una manera ben interessada, si un home té que compartir el seu treball per a conrear un camp amb el de deu o dotze homes col·lectivament, puix no tots poden posar-hi el mateix afany, i pot resultar molt fàcilment que un tingui que suar pels altres, i a l'hora de recollir els fruits sigui en parts iguals. Crec jo que si un home sap que els fruits que obtindrà amb el seu esforç són seus, procurarà

intensificar el seu treball per a augmentar la producció i riquesa.

Recordo que l'any passat els dirigents soviètics havien anunciat amb tota pompa que havien augmentat les collites, però en realitat no ha estat així, puix no van poder amagar que a conseqüència de la manca de blat varen morir moltes persones de fam.

El que passa és que Rússia, quan ha de publicar algunes estadístiques per a donar compte dels avenços de la indústria, ho fa d'una manera fantàstica; però quan es tracta de demostrar els seus fracassos... no ho saben fer.

No vull pas ésser pessimista; però amb les collites d'enguany no serà pas possible atendre les necessitats de tots els centres industrials. Hi ha un gran desgavell en el camp, i a l'ensem un gran descontent; les terres no produeixen el que produirien si no existís el règim comunista.

Quan hom ha de treballar per un altre no es pot tenir cap estimul en intensificar els treballs; però aquests braços que ara es resisteixen a treballar, si ho farien si es reconegués la propietat individual.

Els dirigents de la Rússia Soviètica, poc a poc aniran transformant les seves doctrines, que no són més que belles utopies, i no els hi queda altre recurs que reconèixer la propietat, puix del contrari, tal com ara, seguiran morint-se pels carrers moltes persones de fam, per la manca de recursos.

Deia jo en començar, que si a Rússia s'hagués pogut crear també altres homes, llavors s'hauria pogut anar contra la naturalesa, puix estem nosaltres parits amb instints de posseir, com l'instint natural de l'home de parlar. L'estimul per les coses, fa que es pugui aconseguir una perfecció; si s'aboleix, no hi ha perfeccionament possible.

L'home, com és natural, no desprecia mai el guany, fruit del seu treball i dels seus suors.

A Rússia fracassarà el comunisme perquè va contra la naturalesa de l'home.

Si vingués el dia que Rússia obrís les seves fronteres i els seus ciutadans poguessin lliurement marxar, voldria veure quants homes serien els que voldrien continuar sota el jou d'un règim tirànic que anul·la tota la personalitat de l'home, per a convertir-lo en una espècie de màquina productora quins guanys són per a l'Estat.

FRANCESC SEGARRA M.

Diu el redactor Poeta...

Ja tenim en Lluís Companys arribat a President!
Els uns diuen: "Per molts anys!"
i altres diuen: "Malament!"

Jo, com sempre, tranquil·let, em limito a dir als lectors que el senyor Companys Jover és un home molt sortós.

Ja torna a venir el bullici d'eleccions de regidors; tothom treballa amb desfici per pescar els electors.

El dijous s'arreglaren els millors electorers i a tal pesca es dedicaren al mercat de Granollers.

Prenent mida per llà el mig, un senyor feia els ninots, encar que en lloc de vestits el que midava eren vots.

A la Plaça dels Cigrons uns doctors es dedicaven a mirar les pulsacions dels electors que passaven

A La Roca van plegats rabassalres i cacics; els que es volien matar ara són molt bons amics.

Ben mirat val més així, ja que tots ells barrejats semblarà allò un paradís format de cara-girats.

Del Raval varen anar al Xargai a fer un va-i-tot, tres joves que es van pensar ells tots sols matar-ho tot.

Diu que els varen contestar que es possessin ben tranquils i que es fessin retratar amb la colla dels humils.

Tots prometen la rebaixa de l'impost municipal i acabat buiden la caixa sens deixar-hi ni un sol ral.

Si voleu que duri fort, amics lectors, la brometa, voteu tots per regidor el vostre amic

EN PAU POETA